

gjorde saa god Gavn, og Uddannelsen vilde vistnok i fuldt Maal blive tilfredsstillende. Hvis man etablerede en saadan Skole, er det en Selvfølge — jeg har navnlig tænkt paa en Sekondløjtnantskole — mulig kan det ogsaa gøres for en Korporalskole, men det kan jo komme under nærmere Overvejelse fra Krigsministeriets Side, hvorvidt man vil samle Eleverne i en eller i to Skoler — at for hver af dem, der frivillig melder sig til Centralskolen, maatte der ske en tilsvarende Afgang i Rekrutstyrken, dog saaledes, at for Fodfolkets Vedkommende alle de frivillige Befalingsmandselever, der melde sig, trækkes fra det hele Tal, og Resten fordeles til de 10 Regiment. Ellers kunde man visitere, at der ved de sjællandske Udskrivningskredse mødte et saa stort Antal frivillige Befalingsmandselever, at Rekrutmassen for de sjællandske Afdelinger vilde blive for ringe. De Befalingsmandselever, som ikke faas paa den Maade, som her er nævnt, skulle altsaa udtages af den almindelige Rekrutstyrke, og det er foreslaaet, at de fortrinnsvis udtages af dem, der ligge til fortsat Tjeneste.

Den Nedgang i Tjenestedagene, som jeg kommer til, er lidt højere end den, der blev nævnt af det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), men jeg skal ikke urgere mit Tal, jeg skal holde mig til, hvad der er bragt frem, at det er ca. 400,000; jeg tror, at det er noget højere.

Jeg kommer nu til Reversen, Udgifts-siden, som ligger i §§ 8—13. Jeg tror ikke, at jeg behøver nærmere at gaa ind herpaa, efter at den højtærede Krigsminister har omtalt dem alle sammen. Jeg skal indrømme, at ogsaa jeg kunde have ønsket at gaa videre i de Jordringer, der burde stilles til at udvide Kadrene, særlig for Fodfolkets Vedkommende, hvor vi for Øjeblikket have et Regiment, en Bataillon og fem Kompagnier staaende uden Chefer, men jeg har, som den ærede Krigsminister sagde, ogsaa resigneret og har ikke villet stille Forslag om saa betydelige Udvidelser. Naar jeg ser paa det finansielle Resultat, saa stiller det sig, som nævnt ved Indbringelsen af Lovforslaget, saaledes, at Resultatet bliver en Fremgang af 250,000 Kr. Naar vi nemlig regne 400,000 Tjenestedage til 400,000 Kr., og der efter § 4 paa Heste spares ca. 28,000 Kr., saa faa vi 428,000 Kr. Forsøgelsen af Kadrene andrager henimod 180,000 Kr., og Besparselsen er altsaa 248,000 Kr., foruden hvad der estehaanden vil blive bespart paa Indkvarterings- og Kantonnementsudgifter ved den mindre Styrke, som kommer til at ligge i Byerne,

og den mindre Styrke, der ved Efteraarsøvelserne kommer til at ligge i Kantonnement; jeg vil der gøre opmærksom paa, at denne Besparselse først efterhaanden vil komme frem; thi saa længe den her foreslaede Ordning ikke er traadt i Kraft, bliver der indkaldt det Mandstab, der for Øjeblikket staar i Nullen, og de Aargange, der skulle indkaldes.

Jeg skal nu blot nævne, at i § 7 er der givet nogle Overgangsbestemmelser, dels af Hensyn til, at Mødetiden for Feltartilleriet f. Eks. er flyttet fra Maj til Oktober, og at det derfor kan være nødvendigt for Krigsministeriet i Løbet af et Par Aar at danne en Overgang fra den ene Ordning til den anden, dels af Hensyn til, at Kadrerne til de ny Afdelinger vel ikke straks kunne staves til Beje. — Jeg skal gøre en Henstilling til den ærede Krigsminister med Hensyn til dette Punkt, hvorvidt der savnes nogle Bestemmelser for, at Krigsministeriet kan forsøtte navnlig Premierløjtnanter fra andre Vaabenarter til Artilleriet. Det kan maasse være ønskeligt for Krigsministeren at have en saadan Bemyndigelse. Den gives efter min Opfattelse indirekte, idet der er truffet Bestemmelse om en Overgangstid af 2 Aar, men jeg skal henstille til den ærede Krigsminister, om han skulde ønske en nærmere Bestemmelse i saa Henseende.

Uagtet Tinget altsaa vil kunne se, at ogsaa jeg i meget og meget kunde ønske en større og bedre Forøgelse, end det, der er foreslaaet i dette Lovforslag, skal jeg dog af Hensyn til den politiske Situation anbefale Tinget at fremme Forslaget, og jeg skal udtale min Tak til den ærede Minister, fordi han i Slutningen af sine Bemærkninger sagde, at han vilde acceptere dette Forslag og vilde støtte det paa dets videre Vej. Jeg maa sige, at selv om der sker en Forringelse for Fodfolkets Vedkommende, saa er det dog saaledes, at jeg tror, at Fodfolkets Størrelse og Uddannelse vil være af den Bestaenhed, at det ogsaa i Fremtiden ved det Arbejde, som ydes fra Befalingsmændenes Side, og med den gode Vilje, som vises fra Mandstabets Side, vil kunne fyldestgøre de Opgaver, som stilles til det. Jeg tror, at man ikke skal overse, at ved Forslagets Bestemmelser saa vil et ganske nødvendigt Supplement til Hærløven, et Supplement, som ikke kan undværes, og som vil styrke Forsvaret i alt Fald i dets sidste Øjeblik. Jeg skal derfor anbefale Resignation til alle Sider, og navnlig anbefale dem, der ligesom jeg ønsker at komme videre frem, at laa sig til No med dette, vente i Stilhed og saa prøve, hvad